

Протокол

№

гр. София, 23.10.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 23.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **7370** по описа за **2013** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 15.47 часа /при спазване на процедурата по чл.
142, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 144 АПК/ се явиха:

ИЩЦИТЕ Л. Ц. И Т. Ц. – редовно уведомени за днешното съдебно заседание, вместо
тях адв. В., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ОБЩИНА - редовно уведомен за днешното съдебно
заседание, не се представлява .

СГП – редовно уведомена, се представлява от прокурор Ютеров.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в
днешното съдебно заседание и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА определение от 26.09.2013 г., с което съдът е определил
предмета на спора и разпределил доказателствената тежест.

АДВ. В. – Поддържам исковата молба. Водим допуснатите свидетели. Нямаме
възражения. Да се приемат представените писмени доказателства.

ПРОКУРОР ЮТЕРОВ – Да се приемат представените писмени доказателства. Нямам
възражения по допуснатите двама свидетели.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

СВИДЕТЕЛИТЕ се въведоха в залата.

СНЕ се самоличността им:

С. И. М. – 60 г., български гражданин, неосъждана, първа братовчедка с ищцата Т. Ц..

В. П. П. – 36 г., неосъждана, български гражданин.

СЪДЪТ предупреди свидетелите за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК. СВИД. М. – От 2005 г. е затворен временния път, който ползваха ишците за достъп до имота им в кв. К., [улица] или 113. Ходила съм там многократно. Ако може да се нарече улица, това е горска пътека, по която не може да мине нито линейка, нито пожарна и тази [улица] м над нивото на имота. За да се стигне до този имот се минава по един стръмен бряг, отначало една каменна пътека, стига се до съседна площадка собственост на техен съсед, който им е разрешил да минават през негов имот. Преминава се през дървена стълба, скована от собствениците, стига се до нивото на терена, оттам по една пътека, откъдето се стига до дворното място и може да се влезе в имота. До 2003 г. съм ходила многократно в този имот. Това беше временен път, който беше от улицата и през съседен имот се минаваше и се стигаше до дворното място. Те строиха къщата някъде през 1985 г. и нямаха проблем с този път. Прекарваха всичко необходимо за строежа на къщата. 2003 г. се направи нов регулационен план на местността. Въпреки, че те го обжалваха планът влезе в сила и тогава затвориха този временен път, като остана само тази пътечка, за която говорих преди малко - от улицата да се слезе до имота. Когато говоря за каменна пътека имам предвид стръмен бряг от пръст, върху която пръст има наслагани големи камъни, по които се минава. Можете да си представите колко е стръмно след като билото на къщата е на нивото на улицата. Къщата е в ниското. Придвижването до къщата е много трудно и много внимателно. Знам, че тя няколко пъти е падала. 2009 г. си спомням, че имаше тежко падане и счупи крака. Говоря за Т. Ц.. Л. Ц. има две деца на 5 години и на 9 месеца. Л. изкара и двете бременности в тази къща, като и с двете бременности е падала по тази пътека. Аз лично не съм виждала Л. как се прибира по тази пътека, но си представям как, защото аз лично мога да отида там само в светлата част на деня и през лятото. Л. води едното дете на ръце, другото за ръка, като преминаването през пътеката е много трудно. Там няма достъп с количка. Всичко трябва да бъде на ръце. Т. Ц. има друго жилище, което се обитава от майка ѝ и баща ѝ. Сигурна съм, че двете ищци изпитват основателен страх, когато се прибират вечер в дома си. Аз имам две внучки и много пъти съм била канена на гости при Л. и Т., за да си играят децата, но аз отказвам. Заявявам, че липсата на достъп до имота пречатства и техните социални контакти. От 2003 г. те започнаха да се борят против закриването на стария път и против откриването на новия временен път. Многократно ходеха на срещи с кметове, специалисти на различни отдели, но нямаше ефект от това. Т. си разби нервите, започна да плаче безпричинно, премина на хапчета и за сън. Тя не можеше да заспива без да пие хапче за сън. През 2008 г. излезе заповед, с която Столична община откри процедура, одобри план за направи на временен път, но до ден днешен не е изпълнен. Налице е пълно бездействие от страна на Столична община по техния въпрос.

Т. Ц. не работи. Тя е инвалид. Има болно сърце, тежки заболявания на ставите, което също възпрепятства отиването ѝ в имота. Познавам съпругът на Т. Ц.. К. Ц. се разболя и беше принуден да се премести в апартамента и да живее с тъща си, защото там

нямаше достъп на Бърза помощ, нямаше начин да влиза да излиза, да получава лекарска помощ. Той почина в апартамента на тъща си. Достъпът до имота с товар е невъзможен. Трудно е човек сам да се придвижва, та камо ли с товар.

АДВ. В., ПРОКУРОР ЮТЕРОВ – Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СВИД. П. – Познавам Л. от 2007 г. Бяхме колеги. Малко след това станяхме и приятелки. Майка ѝ познавам от няколко години по повод раждането на първата им дъщеря. През 2008 г. се запознах с майка ѝ на погача на детето. Ходила съм в имота на Л. Ц. и Т. в К.. Последно тази година лятото ходих със сина ми. Имотът се намира в дясно от К. шосе, стига се по един земен път, до една гориста местност, където се оставя автомобила. Л. ме посреща всеки път на пътя и по едни насипани камъни слизам по ската надолу, където се достига до плоча на втори етаж на една къща, на техен съсед. От тази плоча се слиза по скована дървена стълба, заобикаля се един двор и се стига до дворното място и къщата на Л. и Т.. Определено това не е нормален достъп. Синът ми е на 3 ½ години и когато ходихме заедно тази година там Л. слезе, за да поеме детето, аз едвам слезнах по тези камъни. За една майка с две деца е абсолютно невъзможно, ако тръгне и с двете деца. И по време на двете си бременности тя изкара там и знам, че тя даже е падала и имаше проблеми с бременността, да не говорим как ѝ се отразяваше в чисто емоционален план. Втората бременност до 3-4 месец постоянно кървеше от стреса, който изживяваше. При положение, че сме добри приятелки се срещаме навън – в парка, по кафета, защото при наличие на голям двор в тяхната къща, достъпът е невъзможен. Те живеят там. Освен този достъп, който аз ви описвам друг начин да се стигне не знам. За мен е невъзможно да се пренасят никакви строителни материали и тежки пакети. Ако напазарува с две торби не може да си стигне до дома, ако някой не я съпровожда и помага. Л. винаги е казвала, че само по добрата воля на съседа минават през неговия имот и във всеки един момент може да им бъде забранено преминаването. Доколкото знам е отпреди ние да се познаваме. Знам, че регулярно сигнализираше в Столична община за проблема, бореше се много, имаше никакви дела, които не знам с какъв изход са, но постоянно се опитваше да реши проблема с достъпа до жилището. Доколкото си спомням някога е имало достъп до имота им, като в следствие със заповед на кмета е променен регулационния план и е затворена тази улица, по която се е стигало до там. Това е бил проблемът ѝ да се осигури достъп до жилището. Л. много я притеснява това, тъй като тя работи като разследващ полицай, работата ѝ е свързана с постоянни дежурства, нощни смени. Тези притеснения оказват влияние върху работата ѝ. Винаги, когато е разпределена за дежурство, е много притеснена как ще стигне до колата, как ще се яви на време. Това оказва влияние на емоционалното ѝ състояние, а също и за децата. За да заведе децата на детска градина или на лекар трябва да премине през тези перипетии. Рядко могат да им идват гости, както и самата аз много рядко се наемам да отида там. Това оказва влияние на социалния им живот. Т. е майка на Л.. Мисля, че бабата Т. не може да слезе с двете деца, тъй като е около 65 годишна жена, която не е физически толкова здрава, за да излезе с двете деца. Малкото дете не може да ходи. Леля Т. е притеснена както за внучетата си, така и за нея. Знам, че си носят пликчетата с боклук до кофите за боклук, които се намират на К. шосе. Считаю, че пожарна или Бърза помощ няма достъп до имота.

ПРОКУРОР ЮТЕРОВ /поотделно/ – Нямам искания за събиране на други доказателства. Считаю, че делото е изяснено от фактическа страна.

СЪДЪТ указва на ищците, че не сочат доказателства за претендираните от тях имуществени вреди.

АДВ. В. – В тази връзка моля да ми бъде дадена възможност да формулирам задачи за ССЕ.

ПРОКУРОР ЮТЕРОВ – Не възразявам. Искането е основателно.

АДВ. В. - моля да ми бъде дадена възможност да ангажирам и техническа експертиза за установяване на факта дали е реализиран пътя според влезлия в сила регулационен план.

ПРОКУРОР ЮТЕРОВ – Не възразявам. Искането е основателно.

СЪДЪТ намира доказателствените искания за основателни.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищците 10 дневен срок от датата на днешното съдебно заседание за формулиране на въпроси към ССЕ и СТЕ за установяване на посочените погоре обстоятелства.

За събиране на доказателства

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 11.12.2013 г. от 13.45 ч., за която дата страните уведомени от днешното съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.24 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: